



## قرن (سال)

قرن به اصطلاح **مشهور** و معاصر در **زبان فارسی** به هر صد **سال** گفته می‌شود که البته معانی مختلفی برای آن گفته شده است.

### فهرست مندرجات

#### ۱ - قرن در لغت عرب

۱.۱ - استفاده قرآن از واژه قرن

۱.۲ - قرن در کتابهای لغت

#### ۲ - پانویس

#### قرن در لغت عرب

قرن در **لغت عرب**، بر خلاف اصطلاح **معاصر**، به معنی صد سال نیست، بلکه به معنی جمعیتی است که در یک **زمان** با هم **زنگی** می‌کنند و سپس **جمعیت** دیگر جای آنان را می‌گیرند.

#### ← استفاده قرآن از واژه قرن

**قرآن** مجید کلمه قرن را در معنای جمعیت به کار برده است. واژه قرون در قرآن کریم هفت بار به کار رفته و هرگز از آن، قرن اصطلاحی یعنی صد سال را **اراده** نکرده، بلکه آن را به معنای **مردم** یک زمان به کار برده است. در **سوره انعام** چنین آمده است: «الم یروا کم اهلکنا من قبلهم من قرن مکنهم فی الارض ما لم نمکن لکم و ارسلنا السماء علیهم مدرارا و جعلنا الانهار تجري من تحتهم فاهلکناهم بذنوبهم و انشاننا من بعدهم قرنا آخرین.»

[۱] انعام/سوره ۶، آیه ۶.

آیا ندیده‌اند که چه اندازه پیش از ایشان جمعیت‌هایی را نابود کردیم که در **زمین**، آنان را توانمند ساخته بودیم؛ به گونه‌ای که به ایشان آن توان را نداده‌ایم و از **آسمان** به فراوانی برای آنها **باران** فرستادیم و جوی‌ها از زیر آنان روان ساختیم، ولی سرانجام به خاطر گناهانشان آنان را نابود کردیم و جمعیتی دیگر پدید آوردیم.

#### ← قرن در کتابهای لغت

**این منظور در لسان العرب** نوشته است: قرن، نسلی را می‌گویند که پس از **نسل** دیگر می‌آید و در مقدار فاصله زمانی این دو فصل اقوال گوناگون هست؛ مانند:

۱. ده سال، ۲. بیست سال، ۳. سی سال، ۴. شصت سال، ۵. هفتاد سال، ۶. هشتاد سال.

در **نهایه این اثیر** آمده است: قرن، مردم یک زمان و از ماده اقتران گرفته شده است. گواه بر این که قرن به معنی مردم یک زمان است **شعر شاعر** می‌باشد که گفته است: «إذا ذهب القرن الذی انت فیهم و خُفَّت فی قرن فانت غریب»؛ یعنی هر گاه مردمی که تو در میان آنها هستی بروند و تو در میان مردمی دیگر بمانی، در این هنگام غریب هستی.

[۲] لسان العرب، ج ۱۳، ص ۳۳۱-۳۳۶، ماده قرن.

[۳] قاموس المحيط، ج ۴ ص ۲۰۸.

**این حجر عسقلانی** قرن را به معنای مردم یک زمانی تفسیر کرده است.

او در بیان واژه قرن چنین می‌گوید: اهل زمان واحد متقارب اشتراکوا فی امر من الامور و یقال: ان ذلک مخصوص بما اذا اجتمعوا فی زمان نبی او رئیس یجمعهم علی ملة او مذهب او عمل، و یطلق القرن علی مدة من الزمان.

[۴] فتح الباری، ج ۷، ص ۴، باب فضائل اصحاب النبی صلی الله علیه و آله.

قرن، مردم یک زمان را می‌گویند که در کاری از کارها با هم **شریک** باشند و گاهی به مردمی می‌گویند که در زمان یک پیامبر یا **رئیس** باشند که آنها را بر یک روش یا **مذهب** یا کاری متحد سازد و قرن، گذشته از مردم، بر خود زمان نیز گفته می‌شود.

۱. [↑ انعام/سوره ۶، آیه ۶.](#)
۲. [↑ لسان العرب، ج ۱۳، ص ۳۳۱-۳۳۶، ماده قرن.](#)
۳. [↑ قاموس المحيط، ج ۴ ص ۲۰۸.](#)
۴. [↑ فتح الباری، ج ۷، ص ۴، باب فضائل اصحاب النبی صلی الله علیه وآله.](#)

رده‌های این صفحه: [واژگان قرآنی](#) | [واژه شناسی](#)